

**V**eritate. Si prius mulieres he curiose agentes sunt/ quales notat apostolus/ semper discentes et nunc ad scientiam veritatis peruenientes/ ubi autem non est veritas sit vanitas et falsitas necesse est. **P**robat spiritu considerat unde spiritus veniat aut quo vadat. Itaque Bern. testatur hoc in se nunc scripsi datum esse qui tamen expertus se plures assertum humiliter sancti spiritus presentiam ex intimo motu cordis sive mentis. **A**pirabit ergo fortassis aliquis quo pacto persona stat inferioris dicat se frequenter agnoscere. unde spiritus veniat: preterim cum dixerit christus nicodemo. **V**oce inquit eius audis et nescis unde veniat aut quo vadat. **Q**uid porro quod in spiritibus diversis multa in inspirationibus innenitur similitudo. **E**cce enim spiritus deus/ spiritus angelus bonus. spiritus angelus malus. spiritus humanus tam rationalis quam animalis. **D**icit autem similis visio spirari quamlibet hunc spiritum suo modo. longeque tamquam diuerso/ sed diversitate faciliter capi quedam similitudo non sinit apud inexpertos talium/ quam neque per seipsum et acutum ingenium. neque per eruditonem in theologicis vel phisicis disciplinis. neque per aliorum traditionem sciunt talia distinguere. **C**erte nec mirandum cum paucissimos inueniamus: qui plene sciunt secernere cogitationes et affectiones sue rationis anime ut rationis est ab illis que sunt animales. sicut in sensu communium vel organo fantasie. **Q**uem inuenies per eum in timoribus deum/ peccata fugientibus qui semper quoniam omnibus ad liquidum prospiciat dum temptationes vigent/ si sensus eorum sit tamenmodo in imaginatio vel consensu in ratione. **A**deo non facile est discerne re sensum a consensu. **Q**uanto plus habet difficultatis probatio quadruplicis: **p**nominationi spiritus/ dum vice instincus unus/ vel inspiratio/ **v**ehemens tangit mentem/ si sit a deo vel ab angelo bono/ aut malo/ vel a proprio spiritu humano. **L**uius rursus sensus portio duplex superior et inferior ascripta est. **L**uius sentire divisionem perfecte dat illud verbum dei: quod pertinet usque ad divisionem spiritus et anime. **Q**ualem in se divisionem passa erat que exclamauit. **A**d gemitum anima mea domine. **S**ed hinc secernens

spiritum ab anima subiuxit. **E**t exuleavit spiritus meus in deo salutari meo. **H**ec inter sub compendio cunctis notata sunt quantum dum ad singularia descendendum entitatis faciliter hac occasione sapientiores diudicent persuasum habentes vivere hominem cuius nomen sit in libro vite/ cui plures et in pluribus personis huius quis/ datum est experiri et practicare omnia quod dicta sunt. **C**onstitutus tractatus de probatione spirituum magistri Johannis de Gerson cancellarii parisiensis in Constantia. Anno domini. **A**cccc. xv. in die sancti Augustini tempore generalis concilii ibi celebrati editus propter aliqua quae in canonisatione Brigide in passato palio ostiebanus sub. xij. considerationibus comprehensus.

## Tractat⁹ eiusdem cancellarii parisiensis de examinatione doctrinarum.

**H**abentate a falsis prophetis clamat christus summus doctor noster. **C**ui consonat apostolus suus doctor in veritate. **D**octrinis iniquitatis et pugnacis nomine abducit patres et fratres/ qui habent aures audiendi audiunt. quia nulla monitione salubrior. nulla si negligatur poterit esse periculosis. **Q**uia sicut venenum corpus eneat sic prophetie false/ sic doctrine vanae et perregnantibus animas ad infernum/ non qualemque sed eternum. **T**urbant insuper ecclesiam politias denum omnes temporales et spirituales exercitum. **Q**uapropter occasionibus intra cor ab extrachristianis propositis nostra sedulitas opusculum compondere. quadruplici modo de examinatione doctrinarum. **P**rimo theologicaliter. **S**econdo exemplariter. **T**ercio phisicaliter. **Q**uarto practicaliter. **C**onamus modus qui presentis est opusculum/ sex considerations de examinatorebus idoneis doctrinariis. et totidem de examinationis arte perscribitur. quod notandum in his versibus. **C**oncilium gapapostul. doctor bene doctus. Discretor quod spirituum de dogmate censent. Qualis sit doctrina doces quodque socios. **S**i finis sit sa-

## De examinatione

**A**lus/questus sive libido: **P**rotestamur in primis nihil nos in docendo vel narrando fore dicturos/intentio corrupta saurore vel odio/sed tamquam in articulo mortis positi/eram iudice deo/volumus cantelas insinuare/contra falsas prophetias suspectasq; doctrinas/maxime diebus istis malis/quando studiis theologie refringuit/qnado magna ex parte dissipatur est/vbi potissimum florere soledat. **F**ielis insug sermo presens talibus/et pro talibus/qualis fuisse laudat iob qui sunt simplices/et recti ac timentes deum/et recedentes a malo/ne diabolus cui non ignoramus astutias impronos forte reperiatur seducatq;. **T**ales alloquimur venerandos patres carthusieni/et celestinos/q; afflictos/ut Job/ oportet eē in terris q; sonat concilium. **C**onuenit et orientales esse/pro susceptione luminis gloriose quibus testimonium perhibendū est d lumine. **A**ni ma deniq; iusti annūciat aliquando vera plusq; septem speculatores constituti in excelsum ad speculandū. **Q**uibusc; ante locutis discurramus per enamq; considerationem/duodecim veritates aliquasq; cantelas miscendo.

### Consideratio prima

**E**xaminator autenticus et finalis index doctrinarum fidem tangentium est generale concilium. Reducitur hec consideratio primius auctoritate generalis concilij Constantieni/ cui fore par in durate nullum fuit. **F**orma decreti sui satis habetur. et posita ē in tractatu de pte ecclesiastica/ et in opusculo. **A**n liceat appellare a papa. **S**umus insug ab euāgeliō cū rōne talis confirmatio. Christus fuit sup̄minus et optimus institutor ecclesie non deficiens in necessarijs qui et dixit. Ecce ego vobiscū sum usq; ad consummationē seculi. Oportuit igit̄ in ecclesia relinquere regulā infallibilem p fide servanda/ et dubijs emergētibus terminandis nō aut repente in terris altera talis infallibilis regula nisi generale concilium legitime pgregatū. nam persona quelibz singularis d ecclesia cuiuscumq; dignitatis etiam papalis/circundata est infirmitate/ et deuabilis ē ut fallere possit et falli. Propterea nō

imparē posuit Aug⁹ autoritatē in ecclesia et in euāgeliō/dicēs. nō credere euāgeliō nisi mea autoritas eccie cōmonuerit. **O**pponet alijs q; in agibilibus et slitudinibus huānis/vel sententijs/vel sc̄tor̄ canonisatio nibus/eccia falli pot et fallere ē m iura et experimēt plurimis. **R**ūndēcē secus cē i his q; sūt facti vel i iuris huāni/ et in his q; sūt iuris diuinī de necessitate salutis cognoscendi/ cuiusmodi sunt veritates fidei/papue artulorū. ppterē assūtit specialius vbi non sufficit humanū auxiliū. sicut in determinātione veritatis fidei q; in alijs in q; bus non necessario stat salus. **M**obilominus attēndētū est multiplicē cē doctrinārū et ecclasiā seu concilii vice sive approbationem. **Q**uedā approbat et certitudinaliter necesse sarioq; credēde. **Q**uedā et utiles ad moralē religiosamq; doctrinā/ sine mixtōe falsitatis noxie/nō tñ sunt sic ut credant obligatorie. sed dicunt d pietate fidei. **Q**uedā vero solum permittunt ut legant non q; sint mixte falsitates/sed habent aliud plū rimas utiles doctrinas/sicut sūt sc̄ptā multorum doctor̄. **E**t ita Aug⁹ sua scripta recipi volebat. **M**oli inquit meis littens q; canonis scripturis d se delernire. **E**t itez Negare non possū nec debeo sicut in ipis maioribus. ita multa eē in tā multis operisculis meis/que p̄ficiūto iudicio et nulla temeritate culpari. **S**umit h̄ duplex veritas. Canonisatio persone non compellit firmiter adherere doctrine sue. **P**aret etiā in martyribus. et in beato Cypriano. pātie positiones a scolasticis non tenent/ sed palam negantur aut cum reverentia si fieri potest exponuntur. **A**ltera veritas. Debet cū maturitate maxima et nō sine gran- dili necessitate publice/determinatio fieri in materijs fidei maxime condendo articulū uniuersaliter obligatē. **A**lioquin formidandum est de scandalo vel scismate nō faciliiter exterminabili si qui dissenserint. **B**ocat nos scisma grecorum. **D**iscratione saepe theologie facultas parisiē frequentiter dum queruntur ab eadem decisiones diversiorum quasi neutrorum. solet non per se totā dare determinationē/ sed deputatos p concilio dāgo suos comittere. **Q**uāto am-

plus hec autoritatis gravitas/est in gene  
rali concilio/necmō in sumo pontifice con  
seruanda. Mez tamen ita declinandum est  
ad nihil determinandum/q; aperte in fide  
et moribus scandalum radicetur rc.

### Consideratio secunda

**E**xaminator iuridicus doctrinā  
narum fidem tangentium/pa<sup>pa</sup> sumus est in teris post ge  
nerale concilium vel cum ipso  
deducatur autoritate canonū/cum ratioe  
moralē: pre supposita fide. Quoniam supre  
mus in omni pollicita iuris habet dubia cir  
ca polliciam emergentia determinare vel in  
terpretari vel declarare cum appositiōe pe  
naru in rebelles. hoc autē est indicium autori  
tatiū. Diceret aliquis nō oportet ita fie  
ri: cū papa sit deuīabilis: nō em est magis  
p̄fimatus q; petrus erat? Un̄ reprehensus  
est a paulo eo q; nō recte ambularet ad ve  
ritate euangelij. Confirmat hec obiectio co  
siderationē p̄cedentē: plus infert q; opor  
tet. Mez em p̄t assidue palius generale  
haben p̄sentialiter p̄ decisione dubiorum  
nec expedit passim ita fieri. Sup̄mus au  
tem in ecclesia faciliter acī. Qui si nollet  
oīno p̄tinaciter ea q; sūt fidei declarare, vel  
erraret declarando/sup̄stā indicium concilij.  
Porro nō sequit̄: papa p̄t in diffiniendo  
fallere vel falli/igī nō est index idone⁹ sic i  
alijs p̄ instantia. Cōclūdūt̄ tñ ex hac ra  
dice dupl̄ ventas. Prima q; determina  
tio solius pape in his q; sūt fidei nō obli  
gat ut p̄fide ē talis ad credendū. Alioquin  
staret in casu q; quis obligaret ad p̄dictio  
ria/vel ad falsū contra fidei. Secunda vitas  
est: q; snia pape ligat oēs fideles ad nō do  
gmatiscandū contrariū: nisi p̄ illos et apud  
illos qui manifestū contra fidē dep̄bēdūt  
errore et scandalū grande fidei suo silentio  
fieri: si nō apponere t̄ se cognoscunt. Qd si  
fieri p̄secutio snia⁹ et penaz cōtra eos sci  
ant beatos eē qui p̄secutionē patiunt̄ p̄pē  
iusticiā. Sup̄st quoq; remediu cōclū ge  
neralis: cuius finalis autoritatua. indicia  
lisq; potestas fundata ē indestructibilē in  
illo verbo xp̄i. de correctione fraterna. Si  
si ecclesia nō audiens sit tibi sicut ethnicius  
et publicanus. Cui legi hanc dubie subest

papa, licet hactenus multis bec veritas nō  
placeret: p̄pē inordinatum favore ad sum  
mum pontificē. vel scripta sua male iusce  
pta/plusq; ad xp̄m et euāgelia. Nunc autē  
opposita fallitas ē hereticis exp̄esse damnata  
q; concilium Constan̄t. cuz alijs multis in  
utilitate totius policie xp̄iane.

### Consideratio tercia.

**E**xaminator iuridicus et ordinat  
ius doctrinaz hmōi est præla<sup>tus</sup> in sua iurisdicōe: cui com  
municat inq̄sitor. Deducit̄ hec  
consideratio q; canonicas monitiones: et cen  
suras platoꝝ exhortatiuas/et dioceses su  
as extupare studeat ab hereticis et heresib⁹  
principiosq; doctrinis. Sumit̄ p̄terea rō p  
ortionalis ad autoritatē pape: nec non p  
ordinē bierarchicum figuratum in cōcilio  
dato moysi per iethro sacerđtu suu. Sed  
notetur hic duplex veritas. prima q; nul  
lus ep̄us inferior potest condere articulus  
fidei catholice/qui videlicet ad totā ecclesiā  
se extēdat. Non enim p̄t in eos obligatō  
nem ferre quos nō h̄z in iurisdicōe subie  
ctos. Differtigat determinatio pape. quo  
niā generalis ē. et ad om̄is catholicos se ex  
tendit quo ad penā Sic intelligere debent  
dicentes nullum p̄ter papā condere posse  
articulum. Alioquin fallerentur qm̄ in su  
is diocesibus plati ius habēt cum apposi  
tione cauti cōfiliij. Pro quo sit sc̄a veri  
tas distinctionē p̄missa. Et aliq; sunt doctri  
ne palā heretales apud omnes. Alii du  
bie simplicibus: sed manifeste sapientibus et  
peritis. Tercie veluti in neutre h̄ntes p̄ se do  
ctores cum rōnib⁹ ad vtrāq; p̄t p̄habia  
libus: nec in vñatru diocesi v̄l paucis. sed  
apud om̄is xp̄ianos aut longe plurimos.  
Est ergo ventas: q; in primis et sc̄ois auto  
ritatis inferiorib⁹ platoꝝ se extendit. et ad suos  
tm̄modo. In tercijs vo nequaq; qm̄ me  
rito dicuntur maiores cause fidei. p̄pē dif  
ficultatē decisionis: cum periculo scandali  
ideo sunt ad sedē ecclie, vel ad sedentē in  
ea summū pontificem referēde. Iux̄ illud  
Si quid ambiguū vel difficile rc. vocans  
causam grande non rōne materia. sed am  
bigue difficultatis in terminatiōe. Unius  
distinctionis ignoranna vel dissimulatiō

## De examinatione

culpabilis non paucos depulit in errores  
scandalosq; iudicia, & ordinaria & docto-  
rale potestate nostra tempestate.

### Consideratio quarta

**E**xaminator partim autenti-  
cus partim doctrinalis bu-  
iustmodi doctrinarum est quili-  
bet in sacra theologie facultate  
licentiatus aut docto. B educitur hec con-  
sideratio per formam verborum qnibus dat  
licentia magistralis. Ego autoritate apo-  
stolica (dicit cancellarius) do tibi licentiam  
legendi, regendi, disputandi, docendi in sa-  
cra theologie facultate hic & ubiqz terrarum.  
In nomine patris et filii et spiritus sancti  
Amen. **C**er hoc absqz vltiori deductio-  
ne sumitur duplex veritas. Prima q; do-  
ctores theologici no snt arcendi sine cau-  
sa rationabili ab exercito predicto p actum  
qm papalis autoritas licentia confert eis.  
non ita tamen qm diocesani seu locorum  
ordinarii, pnt ob sistere vel non consentire  
p rationabili voluntate. Exemplu de po-  
testate sacerdotali que equalis est in quo li-  
bet quo ad corpus xpzi vez, sed diversifica-  
tur quo ad mysticu qd iurisdictionis reipi-  
ci potestare. Exemplu in magistris in ar-  
tibus: qui no legunt semper artes vbi volut-  
nisi scolasticor p sensus habeat. At vo si-  
mē ex hac declaratione veritas altera. Qd  
doctores theologici non obligant p cise  
ex parte sibi tradita, predictos acus le-  
gendi, pdicandi &c. passim exercere. Secus  
de prelatis ordinariis quorū officio pasto-  
rali annexū est debitu v obligatio pdicari  
et subdito sibi gregi, sicut iungit Aplus  
hec duo, pastores & doctores, qd id mani-  
festa convincit. Oportet em quosdam esse in  
ecclesia qui sint ex officio instituti illes ac  
exercere. Alioquin no fuisse instituta pfecta;  
contra illud: dei pfecta sunt opa. Non aut  
sunt alij sic obligati p officiū q pastores sib  
& doctores: & no soli doctores. Possent  
psequēter inferri vitates multe salubres &  
necessitate studij theologici mis silentium  
breuitas indicaret. **D**icitū est p cise i pas-  
sim qm aliunde pōt doctor theologus ob-  
ligari pdicare vel docere vel scripturas in-  
prestan: verbo v scripto: dum necessitas im-

minet, hereticos & hereses repellendi. Aut  
qr videre ingratius donis dei, quē admo-  
du loquunt q̄rētes: si sacerdos no bñficiari  
possit p̄t ab omni celebrando cessare?  
Addit̄ tercia causa dū specialit̄ mittit p or-  
dinariū suū quo casu tenet sibi d sustenta-  
tione sua sufficienter puidere qua data, id  
contrahit obligatio quasi pastoralis in p-  
fato doctore. Neqz em tunc dicere pōt in  
sui velamen oīj. Nemo me conduxit.

### Consideratio quinta

**E**xaminator bmo doctrina-  
riū est, per modū doctrine, q  
libz in sacris lris sufficientem  
ditus. B educit̄ bec consideratio  
per illa maxima a sapientē & philosopho po-  
sitam. Qd eoz que quisq; nouit ē iudicē bo-  
nis. Iterum qr nullis existentibus qm  
conferret gradus licetie, quia vel nollet re-  
cipere vel nemo conferret. Possent nibilo-  
minus prelati secum assumere pro plebis  
eruditio: & sive concilio sufficiet in sa-  
cra litteris eruditos. Hoc tamē obserua-  
to q dignus est mercenarius mercede sua  
contra illos qui precijs & magnis pensio-  
bus adiungunt, procuratores: & aduocatos et  
solicitatores causarū pphanarum, theolo-  
gos vero vix vel gratis dignatus assu-  
me. Adeo terra sapit animalis homo, adeo  
querit non que dei sunt, sed sua, ne rā sua  
frequenter ex abusus. **I**ungat huic con-  
siderationi cum sua declaratio duplex ve-  
ritas. **P**rima staret q; aliquis simplex no  
autorisatus, eē tam excellenter in sacris lit-  
teris eruditus: q plus eē credendū in ca-  
su doctrinali sue assertiōi, q pape declara-  
tioni. Constat em plus eē credendū enan-  
gelio q pape. Si doceat igit talis erudit  
veritate aliquā in euangelio contineri, vbi  
& papa nescire vel vltro erraret, patz cuius  
preferendum sit iudicū. **A**ltera veritas  
Talis eruditus deberet in casu, si et dum  
celebraretur generale concilium, cui & ipse p  
sens eē illi se opponere si sentiret maiorez  
partem ad oppositū euangelij: malicia vel  
ignorācia declinare. Exemplu beatissimus  
dedit hilarinus. **C**inde qm ab initio mi-  
litatis ecclesie que componebat ex aposto-  
lis, & inmediatis successoribus novis & certi-

tudis aliter a christo doctis. de multis que non sunt scripta plus est credendum autoritati talis ecclesie. q̄ euangelio cuiuscumq; prīscū est ab ea receptum vel autorisatū. Nihilominus post approbationē et autorisationem quattuor euangeliorum per di etam ecclesiam plus est credendū euangelio q̄ alteri auctiūq̄ humanae autoritati. Non dicitur q̄ totus ecclesie. quoniam illa est autoritas dei et euangeli. Nec potest errare in fide lege stante.

### Consideratio sexta D

**E**xaminator: huiusmodi doctrinarum. Est omnis hūs discretō nem spiritu: q̄ tum hoc donū spiritus sancti in eo vult exercidi. Deducit extermīnū: q̄m sp̄ū sancte in manifestatōe veritatis intima: nec fallere nec falli p̄t. quoadmodū theologi fundat̄: q̄ nec fidei nec sensu trālī sc̄pture subesse potest falsū. Alioqñ nihil autoritatis ad credendū/nihil roboris ad persuadendū sibi subfisteret. Est aut̄ sensus litteralis non soluz grammaticalis: sed nec stricte logicalis. Verum ille que spiritus sanctus principaliter intendebat. qui ex circūstantia littere cū causis dicēdī et modis exponēdi magis patet. Unde generaliter in parabolicis locutio bus sensus litteralis est: nō qui p̄ verba s̄z perres et facta designatur: ut d̄ lignis constituentibus sibi rege t̄c. Porro donū discretionis spiritu: q̄ng datur ad priuata instructionē recipiēti: quasi priuata lex. Bequa canon tradit eos qui priuata lege ducent generali nō teneri. Est aut̄ operatio sua facere quodā intimo sapore cū illustratione certa: cognitā ēē veritatē. Exemplū: monica matre sancti Augustini s̄m relationem eius in confessionib; Tatur aliquando discreto spiritu: principaliter ad edificationem ecclesie. sicut et donū pphebie vel linguariū vel gratia sanitatum cum similibus. Ethoc reperitur i reprobis s̄m apostolum et euangelium. Quidns si semper et quomodo credere debeat fideles: grandis questio est. Quā videt summatim absoluere canon dicens. Nemini dicensi se missum defuper oportere credimisi de sua doceat missione. Exemplo iobānis baptiste

**C**urta qd̄ sumitur p̄ma veritas. Q̄ ha bendi sunt suspecti vel non statim admittendi i doctrinis suis/maxime si sint extra nei. tales qui se dicunt discretionem et visio nem spiritu: dono sancti sp̄ū possidere. Alioqñ qui cito credit̄ leues sunt corde. et faciles ad errore. Quid fiet igit̄? Certe iudicū expectab̄ s̄m p̄missos quinque gradus examinandodocinas ab infimo usq; tandem ad sup̄mū. Qd̄ est p̄ ciliū si res apparuerint p̄ orbis ambigua et virgens de casio reputet̄. Altera vitas. nemo facile debet estimare se p̄nata legem moueri. qn huma no se pati sit subdere parereq; iudicio. q̄niam nō est dissensiōis deus. Neq; formidet qui huiusmodi est si cum vera humilitate consilium querit alienū se p̄pterea decipienda. vel a sp̄ū sancto deserendū. exemplo p̄dicatoris nostre etatis egregij magistri vincentij. Concludit̄ dñs Bona ventura: p̄io p̄missis: ubi queris si q̄ pos sit excusari adorando diabolum ostendenter se vice christi? Q; nequaq;. Ratio. q̄a si uiget tali casu triplex remedium. videlicet suspensio iudicij p̄p̄ij. peccatio alieni consilij aut tandem imploratio divini auxilij qd̄ nō deenit faciēdo qd̄ in se ē p̄mis duobus modis. Exemplū beatissimi Martini. et aliorū plurimorum. Obisici idē Bonaventura d̄ adoratiōe eucharistie q̄ng non p̄secreta in manib; sacerdotis. R̄ndet casū istum: cōmūne ēē. qui semper implicitam habet conditionem vel presumptionem q̄ sacerdos fecerit s̄m debitum ecclie ritu: que conditio non debet exprimi in adoratiōe. Saluator tamen adoratio ne peccatiū sit propter morem fidelium. Exemplū de adoratiōe imaginū. Non sic d̄ adoratiōne panis in mensa/etiam si conditio pone retur dicendo: adoro te si tu sis consecrat̄. Non em̄ sunt tales circūstantie put in altari. Sumitur inde consequēter cautela p̄ laicis circūstantibus altari/q̄ hostiam nō adorent q̄tum cūq; videatur in manib; sacerdotis. nisi cum elevatur et postmodū. Sed nec sacerdos cantē facit non abscondendo visionem a populo dum consecrat̄. Aut cortinariū eūs deberet opponi. Aut a circūntū altaris arcendi cēnt alijs maxime populares.

## De examinatione

### Sedē p̄s p̄ncipalɪs.

Prima consideratio.

**H**abendum est in examinatione doctrinarum. Primo et p̄ncipaliter si doctrina sit p̄formis sacre scripture, tam in se q̄ in modis traditione. Declarat ex auctoritate beati Bionysij dicentis in sententia. Nihil audiendum dicere de divinis nisi que nobis a scriptura sancta tradita sunt. Cuius ratio est qm̄ scriptura nobis tradita est tanq̄ regulā sufficiens et infallibilis p̄ regimē totius ecclesiastici corporis et membrorum usq̄ in finem seculi. Est igit̄ talis regula vel exemplar cui se nō conformans alia doctrina, vel ab ieienda ē ut hereticis aut suspecta, aut imprimens ad religionem prisus est habenda. Hinc glossa quedam super illud Apparuit mōyses et helyas loquentes cum eo, scz Ihesu in transfiguratiōe. Suspecta est omnis revealatio quam non confirmat leter et prophetie cum euangelio. Que tria significant mōyses helyas et christus. Alioquin delusiones demonum aut potius p̄pūlū capitū fantasias q̄ revelationes habeantur. Talibus idiotis obiectat illud christi. Errantescientes scripturas. At vero dicet aliquis. Ecce q̄ a principio et usq̄ nunc doctrine salubres tam verbis q̄ scriptis inserre sunt, quas scripture sacra non continet. Imo continet respondem⁹ s̄m aliquē grādū veritatum catholicarū, quos gradus quoniam alibi explicanū breuitas hic non aponit. Queret aliis quid sibi vult finis huius considerationis loquens de modo traditionis scripture. Nunquid potest alia salubris doctrīa taliter tradi q̄ redderetur inepta et nociva? Potest utiqz. Ponitur ad presens exemplum de doctrina Raymundi lulli que quidem alta et vera et copiosa multa continet, non tamen in multis absq̄ ponibili calumnis de quib⁹ nihil ad presens. Docendum placet insere tempore nostris in sacra theologie facultate parisins institutum. Habz ip̄e lulī modum traditionis specialem sub magnis voluminib⁹ qd̄ certa nomina, qd̄ cazz

racteres, et figuræ. Sensit eadem facultas nonnullos desuis suppositis et promis sumus ad nouitates, velle traditionē huiusmodi multiplicare per studium. Nam et in Aragonia dicitur edoceri. Constituit primum statutū, qd̄ patribus carthusiē, p̄e parisins significavit per litterā, habet enim copiam librorū dicti lulli. Quo statuto prohibebatur omnibus suppositis suis, ne derelinquentes modum doctrinale sanctorū doctorū per ecclesiam approbatorū, et qui tentus est hactenus in sacra theologie facultate transiret ad nouam hanc fantasīandi curiositatem. Elicitur et his cū precedentibus duplex cautela nedum, p̄ examinatoribus sed receptoribus doctrinārū maxime religiosis quos sua sancta nō dicam rusticitas, cum Hieronymo, s̄b̄ milis et deo amabilis simplicitas, commendat. Nam qui ambulat simpliciter ambulat confidenter. Simpliciter intellige non ignoranter, non infantili sensu, non negligenti, vel bebeti intellectu, s̄b̄ absq̄ platica doloris, s̄vitie curiositas, supbie. Alioqñ q̄ ignorat ignorabit. Prima cantela sit eis, nullam recipere doctrinam, absolutio iudicio, nisi altero sex modorū prime partis approbatam, et eo magis si sermo vel modus sit extraneus a cōmuni sermone doctōrū, qn̄is sententie grates appareret morales vel philosophice. Theologisat aliquādo demon, ait climacis: et patz in euangelij etiam coram ihesu quem temptare p̄sumpsit et dicere. Scriptum est. Angelis suis mandauit d̄ te rē, nihilomin⁹ p̄b̄lū tpc. Qui paulus et alii se conformant ne testimoniū quantumlibet in superficie verū aciperetur a demoniacis vel phitonibus vel simulacris et prophetis insaniēntibus et sibille sunt, et ventiloqui, cum ceteris magicis maledictis. Nam que cōmunicatio lucis ad tenebras, et christi ad belial. Rato prima, quia sunt excommunicati. Secunda quia nullum verum bono fine dicūt. Tercia quia continuo aut tandem scilicet ingerunt, et si mille premiserint veritates, Non est em̄ doctrina fallens que vera nō misceat s̄m Bedam. Altera causa est, Conferre protinus doctrinam que terminos habz extraneos, vel sententias nouas

et peregrinas. ad terminos doctorum communium et sententias eorum. Hoc Christus dyabolum egit. Hoc magnus Antonius docuit. Hoc paulus intellexit cum dicaret ad discipulum. Prophanas vocum nocturnates deuina. Hoc Augustinus. nobis inquit ad certam regulam loqui fas est. Hoc Hieronymus. Ex verbis inquit in ordinatione platis oī heresis. Hoc serenissime cunctodunt sacra theologie facultas Parisen. Cuius enim e multis sic hoc exemplum unus licet posuit in vesperis. Quia pater erat et filius. i. pater generat filium. Confestim opusculum est os eius/ neque sibi presumit et talibus ut terminis licet ostenderet exponendo se verum tenere sensum. Sic Augustinus. loquens de fato iuxta phorum aliquorum veram suam quod dicens erat fatum. Ne inquit suam: sed corrigi linguā.

## Consideratio 2

**H**abendum est in examinatione doctrinarum cuius sit conditio nis docēs seu publicas sine scribens. Declarat quod non modicum refert inter doctum rei quae loquitur et inter indoctum. inter senem et iuuenem et inter monigeratum et dissolutum. inter hominem boni naturalis iudicij et patientem in cerebro vel imprudentem. Bemū inter virum et mulierem. Fuit Galienus in arte sua pitissimus medicus. Ademini dum puerulus studie ret in artibus ipsum insimul: quod posuit quartam figuram in silogismis. Dicit inquit in saltem sua in messem alienam. quod non logicus sed medicus est. Loquitur aduersus eundem rabbi moyses medicus. Quia presumes de scia medicine. presumpsit consequenter de multis tamen illa sicut medicinam cognoscet in quibus turpiter ipsum erasse notavit. Et hic error familiaris admodum sapientibus buius seculi qui dum se videtur honorari per aliquam sciam. sit legum. sit canonum. sit industrie mundialis: laet facilius ora de sermonibus quod nesciunt. ut de theologia quod vere cundant aliquid ignorare. Aut aliquam maiori demerita quod non cognoscunt in se. despiciunt in aliis tamen superius et notiora ne videant ea quod sunt utilia. nequaquam cognoscere. Quanto cōsultius inbet sapiens. Pudens

tie tue pone modum. quoniam magna pars scientie est. dicit Hieronymus scire quid nec sapientia deum modestie taliter agnoscere. Porro differet parent relique. Beatus in spiritu. quibus ideo est sapiens. Beatus in mente. qui regatur quasi humilibus. Benignus raliter prudentibus respectu innuenit quod ait Christo. nullus eligit. cum constet eos non esse prudentes propter inexpiemam. Respectu quod maluoloz quos excecat malitia. Respectu denique melancolicorum qui se ipsos regere vel propriam domum neciunt desipientes in manifestis. Postremo sexus muliebris ab apostola prohibetur auctoritate. ne palam doceat. doctrinam intelligere seu scripto nomine suo publicaram. maxime si fuerint ad viros. nec quales cunq; sed sapientes sed eruditos sed status in deuoto et vel religione excellentes. Sententia est Gregorii presumptionem esse vel ledocere sanctiorem doctoremque. Culpat Hieronymus eos qui discunt per chapitulum a feminis quod viros doceant. Quid si talis sexus apposuerit ambulare in magnis et mirabilibus super se visiones quotidie super visiones addere lesiones quod cerebri per epilepsiam vel congelationem. aut aliisque melancolie speciem ad miraculum referre nihil denique dicere nescio. si sine medio renewatis. Appellare sacerdotes dei filios suos. Vocare eos professionem suam in qua nutrunt assidue qualiter obediunt superioribus deberent etiam ubi dyabolus esset incarnatus. Si si dolent in aduersis per sensu alitatis amore sunt imperfecti. cum nec parvus nec Maria. immo nec Christus haud dubie perfectissimi fuerint doloris exptes immo si desunt pene sensus. qualis erit patientie virtus. Igit altera se amabilata fuisse proximula Christi. Altera quod mirabiliori unione deus vnebat sibi quod humanitati suscepit Christum ingebat. cum talibus sine numero que nec magnis voluminibus plene reserrent. aut relate conniverent per singula. Sit etiam est grauitate a poeta. varium et multabile semper femina. Uncles describentes apostolus vitare docuit curiosas et verbosas ductas vanis desiderijs. Et ve parenti nostre prime. que primo verbo super relatione diuini precepti bis mentita est. Precepit inquit de-

## De examinatione

uis ne comederemus / et ne tageremus. hoc  
addidit ne tageremus. sequitur ne forte mo-  
riamur. Ecce incertum retulit quod erat certissi-  
mum. Neque tamen ista dicentes derogam-  
mus gratiae dei neque mulierum quas elegit  
privilegiate sanctitati. sed nobis vigilacum  
est aduersus astutas dyaboli iam ab ini-  
tio ceptas. Et cautela duplex inter alia  
sumenda est. Prima omnis doctrina mu-  
lierum maxime solemnis verbo vel scripto  
reputanda est suspecta. nisi prius fuerint al-  
tero sermodorum quos prima pars refert  
diligenter examinata / et multo amplius quam  
in doctrina virorum. Curita? Patet ratio.  
Quia lex communis nec qualificuntur. sed di-  
vina tales arcet. Quare? Quia levius se-  
ductibiles. quia primitus seductrices. quae  
non constat esse sapientie divine cognitri-  
ces. Aliud quoque est garnire que venerant  
ad sanctam siam. Aliud de scripturis sanc-  
tis prophetarum sermonem. istud cum artis stabili-  
tate subsistit. Aliud dilabitis sine firmitate.  
Ibi sunt scripta tot denotissimarum en-  
ditissimarumque seminarum sicut paulus si-  
cuit custochium? Certe nulla supsunt. quae  
nulla presumperunt. Secunda cautela que ta-  
cta est. Conferat statim doctrina per singu-  
las sententias et verba / si sit conformis ad  
doctores approbatos / et si sic quid addit  
ad illos in potere suarum. vel religionis  
edificatione penset. Sunt enim doctrinae que  
dam habentes solia verborum quasi speci  
osissima. que si discutiantur inueniuntur simi-  
les scilicet cui maledixit dominus. quae sunt sine  
fructu aut per fructu reddunt instar pomo-  
rum zodome solum cinerem. quo turbat  
sensus non reficit affectus. nec tandem illu-  
minat intellectus. Motet ad extremum  
quod sancti prophete / et doctores iam vniuersali-  
ter approbat / recipiunt in suis verbis ob-  
scenis et ambiguis interpretationem qualis  
non debet nouellis prophetantibus de corde  
suo aut priusquam consenserit quasi de suo / quae  
quis dicens.

## Consideratio 3

**E**t tendendum est in examinatio-  
ne doctrinarum / cuius conditionis  
sunt huiusmodi doctrinas vel au-  
digentes / vel coniungentes / vel re-

cipientes. Dixit sapiens de principe / id quod  
ad omnes trahi potest. Qui libenter audire  
ba mendaci / omnes ministros habet impa-  
tios. Quid nempe est efficacius ad corru-  
pendam oculum doctrinam / quam adulatio sub-  
dola. vel consulentium vel conscribentium  
vel audiencium. vel recipientium cum indis-  
creta laude et inexaminate gloria / sicut ad  
miratione. Quod quotiens vidimus imploratum  
illud comici de adulatore / perfecto et ful-  
tis insanos facit. Quod in de amicicia venit  
Cicerone dicens hoeres adulatores impletos  
vento sibi sumere spes improbissimas vel  
errore suo fudatas / unde nihil superest ipsiis  
nisi discrimen et perditio / dum tales hi re-  
putant quales audiunt / doctos sapientes  
devotos eloquentes. Quo contra nibile est  
optabilius ad virtutem humilem / quam libenter  
necrum audire sed inquirere diligenter. qui  
dicat ei cum omnipotente veritate. Sunt  
in exemplis nobis lucifer cum angelis suis  
quos quid aliud quam propria fecerit adulatio.  
Sunt homines qui se tangi deos / hac  
trahi vesania / colli inserunt extorseruntque.  
At vero quid ad rem spectat quod nunc agitur  
queret aliquis. Multum certe per omnem  
modum quod sub cautela duplice notabimus.  
Sicut nullum habet vir et mulier effi-  
catus apud se remedium per delusionibus  
euitatis quam eas cum humilitate sedula fu-  
gere / nec querere per miracula / vel relationes  
regi / preto humano sapientium consilio. sic  
aliorum respectu nihil fugibilius habere de-  
bet / quam adulacione indecorum vel prauorum  
nihil quam desiderabilius quam berere comitibus.  
sunt confessores. sunt alii qui sine plica dolos-  
itatis ingerunt affidit simpliciter / humili-  
liter sapere. Talem habuisse beatus Bernar-  
dum suum Gerardum referunt. qui nec in ma-  
nifestis signis applaudebat beato Bernar-  
do. Sed cum aspermatois cabino reiecibat.  
non ad nequitiam perpetuam / sed humilitatem praia  
agens. Sunt confessores qui de nonnullis  
quos vel quas audiunt verba faciunt in bo-  
num. Non pura mens quam integra quam sine mor-  
tali delicto. Essem talis ut una cum meis filiis  
bus. non aduententes qui taliter agunt se per  
indirectum culpare reliquos confessores eis.  
quos non ita predicant sibi et occasione dant su-  
is laudibus. non qualiterque. sed in confes-

sione mentiendi. **E**sset hic habendus sermo laius, p̄ certim in materia canonisationis et testificatoris sumpte p̄ confessores. **S**ed sup̄ his et alijs p̄ticularor̄ erit inquisitio facienda / dum modus exemplaris / id est p̄ narratōnes exemplorum tractabitur. **S**equit̄ altera cautela p̄ platis, et specia liter doctoribus / apud inferiores p̄ certum idiotas / ac sine lris mulierculas. **A**lueant qui dati sunt in regimen et exemplū / ne leuit̄ verbis aut factis approbent doctrinas earū / vel miracula seu visiones insolitas ip̄is maxime scientibus seu coram eis. **N**ulla plane posset altera dari talibus ad singendum fortior occasio. **E**xpti plures loquuntur, et Greg. xi. testis fuit idoneus sed tardus nimis. hic positus in extremis babēs in manibus sacram xp̄i corpus. p̄testatus est coram omnibus ut caueret ab hominibus sine viris sive mulieribus sub specie religionis loquentibus visiones sui capitis. qd p̄ tales ip̄e seductus, dimisso suo rum rationi cōcilio, se traxerat et ecclesiā ad discrimen scismatis imminentis / nisi misericors p̄ uidetur sponsus iesus / qd horrendus es; huc nimis bene patefecit eventus tc. **D**ic papa cum esset in Unione p̄ katherinam de senis inductus est qualiter se romanam transferret, cardinalibus et ceteris dissidentibus. **Q**uo cum veniret circa diuidium annū obiit. Extunc cepit scisma qd circa. xl annos durauit Urbano. vi et suis successorib⁹ in romā vic⁹. Bonifacio. ix. Innocentio. vii. Gregorio. xii. Aleandro. v. Johanne. xxiiij. Martino. v. vsq; ad concilium Constan̄. In Unione vero Clemente. vij. et Benedicto. xiiij. qui p̄ retrus de luna electis. **H**oc cancellarius nō ponit nec vsq; eam nominat. **S**ed dñs stephanus olim p̄ oratione carthusie in seis postea papie assens p̄ p̄pria manu ex Katherine p̄prio ore easde lras scripsisse ad papā tc.

### Consideratio

4

**A**ttendendum est quis finis R̄ sit h̄mōi publicationis doctrinarum fm̄ alterum triū finium qui sunt bonū honorabile / utile delectabile. Et primo de honorabili ut de fastu describēs. **A**ug. beretū dicit qd esse

qui aliquius tpalis cōmodi et maximē glorie / p̄cipiatur qd sui grā falsas et nouas opiniones vel gignit vel sequit̄. **M**otat summa de vicis et virtutibus in tractatu defides causas octo confectōnis heresum. **R**emittamus ad illā quā libenter hic et alibi cōmemoramus summā / qm̄ et optimis vnde cōdecimus collecta est. **L**uuis autem contemperaneus sati sicut P̄uibelino parisien. et Thome virsine gradu / de cōuentu p̄dicatorū Lugdunē. **H**ic nihil in cōpilatōe de fantasia pp̄i capitū / sed de cōiaceruō scripturarū doctrinā necit. cui si comparentē nouelle visiones nostrarū vel nostrorū / o sapientissime deus / quantū solidiores non vmbritales innuerit / ab eis tñ quibus ad uersus sapientis. cōsiliū non est p̄suasum p̄ aque furnū dulciores sunt et panis abscessus suauior. qm̄q; magis ea murant̄. qd vel nō intelligit vel insolita sunt / separatū volētes h̄re cōmīniū / illes atheniesib⁹ volētes semp̄ andire aliquid noui pruidentes amibus. **Q**uo cōtra sit cauēta duplex. **R**uminet assidue docēs vel scribēs / vel studēs quis suis sit finis intētus. **P**auci sunt ac modū qui nō rādeant ut tandem saluus sis. **S**ed sepe sub generalitate mentiū int̄quatas sibi dū ad p̄ticularēs et p̄xios veniēt̄. et sub negocio charitatis agit̄ negocium vanitatis. **T**emptationē in p̄bie reputauit. **A**ug. id difficile cognoscibile qd non habet hō fas expiri / quēadmodū paratus est gloriam contēnere sicut non est fas hoc male uiuere ne laudet. **A**c cipiebat aut̄ sibē quidā nostri tpis signū tale. **Q**uerebat a se ipso corā deo de doctrinis p̄prias / quas vel ex officio / vel p̄ laudabili cōtra oīciū iners exercitio / vel p̄ quesiti distributōne talentiū / vel p̄ temporis necessitate scribebat. **E**c serueat̄ integra tibi merces: ait a dñō. cōseruetur et aliunde sua proximis tuis edificatione. p̄ alienam doctrinam / seu per tuam / velut alienam / quasi mortuus sis a corde quid respondeas. **M**unquid non adhuc in publicū pdire tua cuperes scripta? **S**i tandem inueniebat in conscientie serenitate / qd equo animo celari scripta sua tali casu vellet gratias agebat deo. tanq; excusus a palea vanitatis. **S**in aut̄ gemebat sib⁹ p̄dere gloriatiōis vase. **Q**uelū fuerit a beato Pre-

## De examinatione

gorio libri sui. Remisit ad libros Augusti in suadens in illis potius exerceri. Altera cautela suadet habere primitudinem q̄ doctrinæ q̄s alio legit aut studet, aut scribit publici subeat examen, et potius in vita q̄ post mortem, ut si quid erroris dephensis fuerit corrigat viuens. Bonant hanc pm primitudinem, prestatōnes fieri soleit in actibus sacre theologie publicis. Hoc intendebat qui dixit, hereticare potero, sed hereticus non ero. Quare? Quia nemo nisi pertinet hereticus est. Nemo quoq; paratus corrigi quinax est. Respicit hec cautela veritabilem q̄ deo sacramentum patrē, cuius occasione sumptū est p̄n̄ opusculum, qui libros alios sui tēpis nouellos, voluit examen habere. Reipicat et oēs in cōi doctores, quatinus ea studioſitate doctrinas cōponant suas, tanq; p̄tinus interrogādas ab hoībus. Sicut iste ut arbitror, nō parvus stimulus beato Hieronymo, qui se tot aspiciebat hīc obseruatorēs et emulos ut q̄ optime scriberet vel transferret.

## Consideratio I

**H**abendum est in examinatione doctrinarum de fine. Si sit ad cōmodum ipale vel questū. Cū nō posset q̄ mendax est cupiditas, nec diuinis parcit nechumanis. Hoc i aduocatis pluribus eruditis ad mendacium qualibet in cā. Hoc in doctrinis usuriariorum et symoniacoū. Hoc in questoribus publicis sūg confictione miraculorum vel reliquiarum, vel indulgentiarum. Dechen dolorosius quo punitissimus et indignius in p̄dicatorib; nonnullis ad p̄p̄lm suas ultra modum concessiones et priuilegia dignitates preiudicialiter amplificantibus, ubi q̄z crebro videre miserabiliter est, quē admodū satanas in se diuisus est habet doctrinas suas suorumq; mutuo p̄ferunt exaltat p̄ fas nefasq; defendunt. Ac p̄inde quot in fide, quot in bonis moribus scandala, quot errores etiam circa nobis naturaliter imp̄ssa prima legē principia vident etas nr̄a. Plangere nunc magis q̄ in mediū reducere libert; duplice, q̄ notare cautelā. Prima cōsulit simplificatiōne deuotorū, quorum nō interest cūq;

sos esse sup intentōbus occultis scribentiū, quatinus expeditā regiamq; viam incedant, legēdo scripturas quas scūt ab ecclēsia tota receptas, quales utiq; sufficiunt. Alioq; p dubiorū decisione nonnunq; occurrentū, habendū sit consilium, querant ab illis tales, quos minus est p̄bable, saurore vel odio, questū vel fastu trahi, quales sunt iam morui viuētes in scriptis suis, sūmateriam q̄ querē attigerint. Si p̄ter ea fuerint in illa tam intenti q̄ exti. Multū nimis multa scribunt velut in transcursu, multa qnq; nō satis ad suam spectānā facultate, ut si theologus purus vellet de punctis exquisitis canonū pure positivōrū, aut purus canonista de apicibus theologie declarandis ferre siniam. Nullibet in arte sua potior est dāda fides, si nō alia rōne pactum ut aiunt reformati, qd medicorum est p̄mittūt medici tractat fabulā fabri, refert ab Oratio Hieronymi. Chādis aut exquisitio cadere hic de doctrina hereticaliū cognitorib; atq; indicibus, q̄s sit aptior scia. Nunq; theologica vel canonica, sed distinctio et cordiā facit, q̄ suū cūlibet tribuit officiū theologo de veritate catholica, aut opposita hereti, iuriste de penis et mō indicij p̄fert p̄tes suas. Cuius declarationē alibi traditā, hic nō inserimus, scđam illico cōponentes cautelā. Provvidendū est sedulo p rectores xp̄ianitatis, ne studiū theologicē veritatis depeat, q̄z alius ibi residet velut in fonte. Alioq; timēdū est ne sup seminē heresim zizania, ppter varietatē tot capiū tot insup passionū diversarū, vñ multiplicatio sequit̄ indiciorū, ubi si desit recursus ad theologos nō depuatos, et in vñ collectos, q̄s oro p̄uidet. Si dixerit aliquis fieri recursus ad sedē et cūniā summi p̄tificis. Non negabim; hoc si theologia illi habuerit suos doctores, nō p̄tiales, nō seductos, nō fastuosos, nō q̄s suos, aut inuidos, nō p̄tati seculari, nō sp̄uali plus q̄ veritati fauētes. Alioq; tolerabilis esset nullos hīc et tales pati. Ac clamātes hic et deiderēs novim, hic de stratis ecclāz. Quid nobis et ecclē de theologis, nā p̄ q̄s alios heresēs orūm et ore sunt certe p̄ eis sitēs q̄tidie, et si nō in p̄dicatione salte in verbis domesticis et patōe,

**S**ed esto pueniat hereses p theologos de  
piuatos, nō em̄ theologia sicut nec cano-  
nica sc̄a cōfirmat hoīem in veritate. Nun-  
qđ eo casu plus emit̄ cōnenit suscitare p̄ ta-  
les reprobos & noxios/plures alios poten-  
tes obſistere suis heresibus palliatib⁹/qđ so-  
li theologi vel dephēdere vel p̄nincere sus-  
ciāt. Illi vō culpant rōnabilitate hereses  
introducere/qđ ex officio reſiſtere debentes/  
faci fūt ſpeculatores cecī canes muti, nau-  
te ſtulti nanē ecclie naufragis oībus expo-  
nentes: quā regere nec ſciunt nec volūt. ſcī-  
tibus deniq; volētib⁹ ſic ſucurrere viam  
claudūt. ipſos abiciūt, infamāt, ſpemūt.

### Consideratio 6 ⚡

**H**abendū est in examinatione  
doctrinarū de fine. si ſit bonū de  
lectabile/vel carnale ſeu ſpūalis  
lūtus. Et ſicut manifestū eſt qđ  
oīs excellens affectio trahit ad ſe iudicium  
rōnis. Vrunt̄ ſicut nulla eſt vehementi-  
or qđ luxuriosa libido. ſic ad errandū falsū,  
qđ docendū nulla pñciosior. Patuit in ſe-  
ctis turelypinoī quoī ſequaces non de-  
ſunt vſc̄ hodie qñ ſe vbi laterē putauerint  
ſerpunt v̄bility. Epicurei ſub tunica xp̄i.  
qui mulierculis primo devotione ſingi-  
res ſpētēnus paulatim eis fidē tanqđ lumen  
et oculos tollere querūt/quatinius eis lice-  
tius ad deſideria ſua maligna pſtituant.  
Non eſt noſtrū ſedditates horēdas detege-  
re. cōſiderantes illud apli. Que in occulto  
ſiunt ab eis turpe eſt dicere. Porro luxus  
ſpūalis acipit oīs cimoris ſimploba ſci-  
endi. que non oportet/vel plus qđ oportet  
iuxta pſone qualitatē. Sit igitur pñma  
cantela. nō plus ſapere velle qđ oportet ſed  
ad ſobrietatē. qđ nō oībus oīs doctrine co-  
ueniūt. ſed ſtudentib⁹ alia iubēt cognoscī.  
qđ vel a religionum pñfessorib⁹. vel ab  
hoībus parū idoneis ad apices doctrina-  
rum ſublimiū. phibent̄. quibus lacte op⁹  
eſt nō ſolido cibo. qui diligenter ad infla-  
mationē affectus piām & denotā nutriēdi-  
ſunt. qđ intellectus eruditioñē. Mō qđ ſper-  
nenda ſit intellectus ſeu rōnis illuminato-  
ſine qua p̄ceps i ſeductionis baratriū. cecus  
iret affectus. ſed curioſitas in confeſſa ſcie-  
di ſupba viret. Cū generalē finalēqđ ſta-

tuimus cautelam. p̄poſitū apli verbū. Do-  
ctrinis vanis & pegrinis nolite abdici: qđ  
vt prudētius obſeruari valeat nō minimā  
dabunt p̄misſe cōſiderationē ſectionem.  
iūcta ſedulitate ſolertiaqđ ſupioris/in om̄e  
collegio vel vñiversitate vel monaſterio. ſz  
puiderint nō minori ſolitudine. quales  
apud ſuos doctiue frequentent̄ ad aſe foq  
mētū. qđ panis qualis apponat ad corporis  
nutrimentū. Qupsunt alia plurima co-  
fortatia ſaccōmodatiora qđ ſermo de mora  
libus pñcilariter & exemplariter ſeu practi-  
cabiliter traditus & citius acipiē in eſtimā-  
tione. & plus heret in recordatiua motōne  
ſed ac pñs iſta curſum dicta ſufficiant.

### Exemplum quoddā

de ſeductione mulieris / qđ accidit anno  
dñi. AD. cccc. xxxiiij.

**B**eatatus eſt nup̄ Lugduni gal-  
lie/corā clero/p̄cessus cuiusdaꝝ  
muliens delate et detenteburgi  
in breyſſia/ qđ eſt notabilis villa  
ducis Babandie. Circa quaz eſt domus  
ſellionis ordinis carthniſien. Nec mulier  
ſub pallio denotat̄ & revelationū ſingi-  
bat mirabilia. Aſtruebat eīm ſe eſſe vñā de  
quinq; ſeminabus mifſis a deo/cōpaciue  
p̄ redimēdis immūnēs aīabū de infer-  
no. Et iam ſua colluſione ſubdola decepe-  
rat in religione illa qđ plñrimas ſimplices  
mulierculas. Sciebat vidēdo frontē p̄tā  
qđ fecerat vñiſquisqđ. hoc eīm fm Aug. enī  
am dyaboli malitia ſcire p̄t̄ & ſuis reuelati-  
re. nō aut̄ ea qđ futura ſunt absolute. ſine qđ  
in ſecreto cordis latet/ & nullo exteriō mo-  
tu aut ſigno ſe p̄dūt. Habebat etiā ſup̄  
dicta mulier duos carbones in pede/qđ eaz  
affliuerant & tienſcūqđ aliquā aīa ad infer-  
nū deſendiffet. Quotidie tres aīas ab in-  
ferno liberavit. vñā vel duas ſine difficultate.  
aliam ſeu alias cū pena maiori. vt di-  
cebat. Nētis qđ excessus ſeu erraticos fre-  
quenter habebat. in quibus mirabilia p̄ re-  
uelationē didicerat. Eratqđ mire abstinen-  
tie. ſingulariſſime etiā vite. Plura vō alia  
de ea ſcribēda ſorēt. Nup̄ aut̄ cum ſpū ſu-  
mus ſancte ſue ecclie/rector verus (et cre-  
ditum) bunc ſpū ſalfum detegere vollet hec  
mulier capta. & peniſi torquereſ eſt addi-

## Epistola laudans

eta q̄ oēm veritatē cōfessa est, q̄liter p̄dicta cupiditatis occasione sūp̄isset. vt hoc m̄  
senutiret, et sic paup̄tati subveniret. Aut  
fortasse p̄ h̄mō d̄yabolo se miseram in fa  
mūlā dedicavit. Inuēta est insup̄ morbi  
caducū h̄c, ac eundē sub ex taticis excessi  
bus q̄s sūnterat palliare. Et qua cuz varia  
opinio esset an tanq̄ beretica cōdemnare  
indicati est a doctis ad p̄niā eam admit  
tendā, nec esse beretam, q̄ illa q̄ fecerat di  
misit, nec obstinata p̄mansi.

Sunt tractatus de examinatōe doctrina  
rū q̄ ad primū modorū i p̄mio ap̄stor̄

## Sequuntur aliq̄e cō sideratōes quo ad tres modos reliq̄s.

**P**uperat ex q̄tuor modis era  
minādi doctrinas ap̄positis p̄se  
qui de tribus. Et cur istud nō  
sit ad noticiā deductū tangunt  
cōsideratōes que sequunt. **P**rima cōsi  
deratio, q̄ in examinatōe doctrinariū non  
sem̄ expedit notificare p̄ticulares defect̄  
qui regū sunt apud eos qui se alios doce  
re iactabāt. **P**rimo ne secretū datū a vilen  
tibus, et nouis viole. **S**cđo ne veris docri  
nis, et canonicis miraculis seu prophetijs  
apud simplices aut malignos calumie lo  
cus det. **T**ercio ne p̄ticularis enumeratio  
paucorum, sufficiens p̄ singulis estime. **R**ursus in examinatōe doctrinariū consu  
lendi sunt expti circa particulares casus, et  
euētus, q̄s suis tpib⁹ inuenerūt. **P**rimo  
q̄ certius f̄m Aristo, iudicat experientia q̄  
ars, et exptus q̄ artifer. **S**cđo q̄ non sūnt  
actiones humane circa generalia sed indi  
viduis, sicut medicus nō sanat hoīem sed  
hunc hoīem, ita moraliter agens nō dī sa  
cere opus in genere, sed hoc opus in singu  
lari, sc̄ cū circūstantijs debitis oībus istis  
et illis. **T**ercio quia prudētia q̄ doctrix est  
operū humānorū, p̄supponit experientiam  
tam ex p̄teris q̄ ex p̄nibus er q̄bus futu  
ra coiecturat. **A**mplius in examinatōe  
doctrinariū cauētū est ne decipiāt exami  
nans vel examinatī credēs, p̄pter relatiōes  
insolitas, m̄c ab illis nūc ab istis p̄ceptas  
vel audiēs; p̄serim a seminijs aut a laicis  
v̄sp̄tib⁹ sibi nomen sanctitatis et docē  
tis. **P**rimo iuxta vulgatū autore. **R**ara si

des iō, q̄ multi multa loquūt̄, et hoc si se  
pes sine p̄ntia, sine rōne, sed ex fantasia capi  
tis p̄turbati. **S**cđo q̄ multi sunt qui deci  
piunt, q̄uis se decipi nesciat, nec decipere  
vellēt. **T**ercio q̄ sunt aliij multi qui se deci  
pi nō credūt, alios tñ decipe volunt, singe  
do mirabilia et illa que sc̄unt esse falsa. **E**t  
istoy infimius est numerus, et a me qui lo  
quo, frequēter exptus, ita q̄ existōt relati  
onesi crederesi referresi scribere voluisse,  
grandis effectus fuisset liber at, mirabilis  
apud curiosos. **B**enedictus dēs q̄ per ta  
liū irrisiōnē, et p̄ceptū me toties a seductōe  
seruauit, qui pride fateor, p̄ relatōes aliquā  
magnēmento reputatōis p̄mox sedu  
ctioni, de quadā heremita remēsi, nisi mo  
dum iñsionis p̄prie deo volente temperas  
sem. **C**irca qđ ipsi opusculum compilau  
seu lectionē vñā de distincōe reuelatio  
num vñerā a falsis. **S**ubinde in ea  
minatiōe doctrinariū, maxime circa doctri  
nam theologie mystice q̄ cōsistit in affecti  
bus, et sp̄iūlibus sentimenti nō est fas hoī  
magisteriu assūnere sibi in oībus, sed sp̄iū  
sancto debet hec grā p̄cipue relinqui. **P**ri  
mo q̄ sp̄iū vbi vñlt spirat, et vocē eius au  
dis, et nescis vnde veniat aut quo vadat,  
p̄pterea nō debet eius inspiratio sub certis  
regulis aut terminis comprehendī, sicut nec  
gratuita vñsatio, q̄ ideo gratuita dī, quia  
pure gratis dāt, q̄uis et plurimū nō cōfe  
rat, nisi p̄parans, et facientibus qđ in se est, q̄  
les sunt qui exemplo mulieris fortis con  
siderant semitas domus sue. **S**cđo q̄ diui  
siones gratiarū sūt, et vñcinq; dedit deus  
mensurā fidei solitarijs alteri, alteri schola  
sticis, et ita de reliquis. **T**ercio q̄ semel lo  
quit deus et p̄m nō repetit dedit itaq; de  
p̄scripturaz sūt sacrā et p̄ expositorēs suos  
h̄c sufficiēter intellectū in oībus, ut ita vo  
cationem vñiueriusq;. **C**eteri, vocatio  
solitario, et monachorū ista ēt plus stu  
deant affectui deuotōis, q̄ intellectus en  
ditioni, nihilominus q̄ dedit deus mun  
dum disputationi hoīi taq̄ occupationē pes  
simā, saltē malicia pene, ne p̄ ocū detenus  
hoīes torpesceret, ne p̄pterea p̄ fastidio defi  
ceret abo minātes māna celicū cōdescendē  
dū est humane fragilitati, p̄mītēdū est id  
circo religiosis aliquib⁹ inq̄rere de doctis

scholasticorum q̄ tractari solent circa libros  
sniarū. Porro si queraſ a me quis inter  
ceteros doctores plus videatur idoneus?  
R̄ndeo sine p̄iudicio q̄ dñs Bonaventura  
qm̄ in docēdo solitus est: et securus, pi-  
us, iustus, et deoꝝ. Prieterea recedit a ca-  
riosityte quantū p̄t: nō immiss̄ positiō-  
nes extraneas: vel doctrinas seculares dy-  
lecticas aut p̄bicas: termis theologicis ob-  
umbratas more multorum, sed dum studet  
illuminationi intellectus: totū refert ad pi-  
etatem & religiositatem affectus. Unū factum  
est ut ab indeuotis scholasticis quoꝝ pro-  
chdolor maior est numerus: ip̄e minus ex-  
tentit frequentat: cum tñ nulla sublimi-  
ornilla diuinior nulla salubrior atq; suau-  
ior p̄ theologis sit doctrina. Quantio de-  
niḡ viliū in senectute mea sum reno-  
latus ad studiū ipsius, tanto facta est am-  
plius cōfusa garrulitas mea. Dixi q̄ mech̄  
sufficiat hec doctrina, vt qd stulto labore co-  
sumeris, qd dictas: qd scribis. Adultipli-  
cent̄ potius & trascribā opa doctoris isti.  
De q̄ vere dī illud xp̄i de Johāne. Erat lu-  
cerna ardēs & lucens. Prieterea sicut apud  
grāmaticos / donatis de p̄ibus ōzomis: &  
apud logicos summule petri hyspani / tra-  
dūcē ab initio nouis discipulis ad memo-  
riē recollendū si n̄ statī intelligāt: sic apud  
theologicos discipulos / breuioloquii Bo-  
naudture qd incipit. Flecto genua, videre  
valde salubriter imponendū iuncto itinera-  
rio suo metis in dēo, qd incipit. In princi-  
pio primum principiū. Itaq; laus ois inferi-  
orē his diuobis opūculis: qz vim agno-  
scere etiā sola credulitate nō p̄mis est p̄fe-  
ctus. Deniq; sermo de sentimēti spūa-  
libus / in p̄templatō / in deuotō recipris  
nullatenus, intelligit̄ sīnō exp̄ia. & si nō in-  
telligit̄ nō smāt̄. si nō amāt̄ nō libēter an-  
dit̄: led negligit̄ vel spēnit̄ / nisi q̄s ita fuerit  
institutus q̄ firmat̄ & pie credat̄ / se p̄parat̄  
vt sapiat̄ nō intelligat̄. neḡ sequat̄ fanta-  
sias p̄p̄i capit̄ v̄lōlieni. Et doctores ap-  
probatos & eruditos i v̄trāq; theologia seo-  
lastica & mystica p̄ ducib; amplectat̄.  
Sunt industrie q̄da; notate sup h̄mōi ne-  
gocio theologie mystice / q̄uis sepe maria-  
lit industria / deserere quālibet industriā / &  
q̄ bō ſequim̄ babicas magiſterio ſpūſtanci

tota fide, tota spe, tota charitate, tota ſe de-  
mū deuorō e cōmittat. Sunt aliqua ſcripta  
de impulſibus & de cōceptib; / & de cōcor-  
dia theologie mystice cū ſcholastica / ſuīa  
multa, q̄ p̄ſciunt ad examinationē doctri-  
nā. Sed hoc intenſum ſufficerit ad p̄sum-  
mationē huius opūculi ſubnotasse.

*Explicit de examinatione doctrinā a  
Johanne cancellario p̄ſieni.*

## Epistola laudās mel

lifluam & ignē dñi Bonaventure docri-  
nam a pſato Johanne cancellario pſieni.  
Anno. AD. cccc. xxvi. Eudūmū missa cui  
dam fratri minori.

**I**nem veni mittere in terraz. **P**  
dicebat xp̄s. et quid volo mihi vt  
ardeat. In dextra nempe dei eſt  
igneā lex / cuius oculi ſunt ſicut flā-  
ma ignis / cuius p̄co Jobannes dictus eſt  
lucerna ardens & luces instans helie. Con-  
ſiderās iſta noſter euſtochiū dñs Bonau-  
uentura / voluit eſſe doctor ardēs / ſciēs qm̄  
lucere parum eſt & ſepe vanum / ſepenotiu  
qm̄ ſciā inflat & demonem facit. quid ei de  
moni interpr̄at̄ n̄iſi ſciens / ſed abſq; charita-  
te. Bonitus eſt idcirco b̄m laudez vite ſue  
paniter & doctrine nomen / ipſe Bonauentura  
et anthonomatice doctor ſeraphic⁹ no-  
mineſ. Bocet hoc in ſpāli ſuum itinerariū  
mentis in deum. cuius opūculi imo ope-  
ris immēſi / laus ſupior eſt ore mortaliū.  
Bocet & ſuū breuioloquii theologie / p̄ceſ-  
ſum p̄p̄ie theologicū retinēs / & q̄li conuer-  
ſum ad priorem, qm̄ a primo principio de-  
ſcendit ad alias veritates. Bocet deniq; le-  
cta ſua grandior ignē ſum cū lumine.  
Vnde miru imo miseriū & miſerabile videſ-  
ne dicamus dānable / q̄ pactō late ſūt do-  
ctrine quedam alie / ſub ſpecie ſubtilitatis  
plus inquietat̄es / quaſi cynifes egyptie / &  
ſabbati mentis incēdio terre geſſem affere-  
tes. Secundus eſt doctoꝝ iſte / ſe reſtantē / do-  
ctrinam cōem & ſolidā q̄ p̄ſieni vigebat  
maxime tē ſuo. Unū & allegat ad confirmationē  
doctrine ſue / pſieni. articulos q̄s per  
p̄ſieni. de cōcilio & aſſenſu mḡom̄ oīm-  
diat ſuīſ ſe dānatōs & reſcōcatoſ. Vincente  
tūc / ſentieſ ſratre aleꝝandro de halis / cui

## Epistola laudans

eta q̄ oēm veritatē cōfessa est, q̄liter p̄dicta cupiditatis occasione sūp̄isset. vt hoc m̄  
senutiret, et sic paup̄tati subveniret. Aut  
fortasse p̄ h̄mō d̄yabolo se miseram in fa  
mūlā dedicavit. Inuēta est insup̄ morbi  
caducū h̄c, ac eundē sub ex taticis excessi  
bus q̄s sūnterat palliare. Et qua cuz varia  
opinio esset an tanq̄ beretica cōdemnare  
indicati est a doctis ad p̄niā eam admit  
tendā, nec esse beretam, q̄ illa q̄ fecerat di  
misit, nec obstinata p̄mansi.

Sunt tractatus de examinatōe doctrina  
rū q̄ ad primū modorū i p̄mio ap̄stor̄

## Sequuntur aliq̄e cō sideratōes quo ad tres modos reliq̄s.

**P**uperat ex q̄tuor modis era  
minādi doctrinas ap̄positis p̄se  
qui de tribus. Et cur istud nō  
sit ad noticiā deductū tangunt  
cōsideratōes que sequunt. **P**rima cōsi  
deratio, q̄ in examinatōe doctrinariū non  
sem̄ expedit notificare p̄ticulares defect̄  
qui regū sunt apud eos qui se alios doce  
re iactabāt. **P**rimo ne secretū datū a vilen  
tibus, et nouis viole. **S**c̄do ne veris docri  
nis, et canonicis miraculis seu prophetijs  
apud simplices aut malignos calumie lo  
cus det. **T**ercio ne p̄ticularis enumeratio  
paucorum, sufficiens p̄ singulis estime. **R**ursus in examinatōe doctrinariū consu  
lendi sunt expti circa particulares casus, et  
euētus, q̄s suis tpib⁹ inuenerūt. **P**rimo  
q̄ certius f̄m Aristo, iudicat experientia q̄  
ars, et exptus q̄ artifer. **S**c̄do q̄ non sūnt  
actiones humane circa generalia sed indi  
viduis, sicut medicus nō sanat hoīem sed  
hunc hoīem, ita moraliter agens nō dī sa  
cerē opus in genere, sed hoc opus in singu  
lari, sc̄cū in circūstantijs debitis oībus istis  
et illis. **T**ercio quia prudētia q̄ doctrix est  
operū humānorū, p̄supponit experientiam  
tam ex p̄teris q̄ ex p̄nibus er q̄bus futu  
ra coiecturat. **A**mplius in examinatōe  
doctrinariū cauēdū est ne decipiāt exami  
nans vel examinatī credēs, p̄pter relatiōes  
insolitas, m̄c ab illis nūc ab istis p̄ceptas  
vel audiēs; p̄serim a seminiis aut a laicis  
v̄sp̄tib⁹ sibi nōmen sanctitatis et docē  
tis. **P**rimo iuxta vulgatū autore. Rara si

des iō, q̄ multi multa loquūt̄, et hoc si se  
pes sine p̄ntia, sine rōne, sed ex fantasia capi  
tis p̄turbati. **S**c̄do q̄ multi sunt qui deci  
piunt, q̄uis se decipi nesciat, nec decipere  
vellēt. **A**tercio q̄ sunt aliij multi qui se deci  
pi nō credūt, alios tñ decipe volunt, singe  
do mirabilia et illa que sc̄unt esse falsa. **E**t  
istoy infimius est numerus, et a me qui lo  
quo, frequēter exptus, ita q̄ existō relati  
onesi crederesi referresi scribere voluisse,  
grandis effectus fuisset liber at, mirabilis  
apud curiosos. **B**enedictus dēs q̄ per ta  
liū irrisiōnē, et p̄ceptū me totiē a seductōe  
seruauit, q̄ui pride fateor, p̄ relatōes aliquā  
magnēmento reputatōis p̄mox sedu  
ctioni, de quadā heremita remēsi, nisi mo  
dum iñsionis p̄prie deo volente temperas  
sem. **C**irca qđ tps opusculum compilau  
seu lectionē vñā de distincōe reuelatio  
num vñerā a falsis. **S**ubinde in exā  
minatiōe doctrinariū, maxime circa doctri  
nam theologie mystice q̄ cōsistit in affecti  
bus, et sp̄iūlibus sentimenti nō est fas hoī  
magisteriu assūnere sibi in oībus, sed sp̄iū  
sancto debet hec grā p̄cipue relinqui. **P**ri  
mo q̄ sp̄iū vbi vñlt spirat, et vocē eius au  
dis, et nescis unde veniat aut quo vadat,  
p̄pterea nō debet eius inspiratio sub certis  
regulis aut terminis comprehendī, sicut nec  
gratuita vñsatio, q̄ ideo gratuita dī, quia  
pure gratis dāt, q̄uis et plurimū nō cōfe  
rat, nisi p̄parans, et facientibus qđ in se est, q̄  
les sunt qui exemplo mulieris fortis con  
siderant semitas domus sue. **S**c̄do q̄ di  
mensiones gratiarū sūt, et vñcinq; dedit deus  
mensurā fidei solitarijs alteri, alteri schola  
sticis, et ita de reliquis. **T**ercio q̄ semel lo  
quit deus et p̄m nō repetit dedit itaq; de  
p̄scripturaz sūt sacrā et p̄ expositorēs suos  
h̄c sufficiēter intellectū in oībus, ut ita vo  
cationem vñiueriusq;. **C**eteri, vocatio  
solitario, et monachoru ista ēt plus stu  
deant affectui deuotōis, q̄ intellectus en  
ditioni, nihilominus q̄ dedit deus mun  
dum disputationi hoīi taq̄ occupationē pes  
simā, saltē malicia pene, ne p̄ oīū detenus  
hoīes torpesceret, ne p̄pterea p̄ fastidio defi  
ceret abo minātes māna celicū cōdescendē  
dū est humane fragilitati, p̄mītēdū est id  
circo religiosis aliquib⁹ inq̄rere de doctis